

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Stari velmož.“

Kaj čudnega je to. Z neprikritim, a vendar previdnim zadovoljstvom govore in pišejo nemški in avstrijski listi, ki v prvi vrsti za „liberalizem“ delajo, o padci tega jedinega, istinito liberalnega ministra v Evropi, o padci liberalnega vodje one države, v katerej liberalizem ni mrtva fraza, marveč svojstvo večine naroda. Da jalovi srednjeevropski liberalizem ne izraža svoje neomejene radosti na porazu Gladstona in da ne kaže one zmagovite mirnosti, kakor bi rad, temu je jedini razlog, da so dogodki, kakeršen je najnovejši padec Gladstona, le v Angliji možni; srednjeevropski lažilberalizem in vsi konservativci predobro vedo, da se „stari velmož“, prvobornik svobode, pravice in resnice in najsilnejši nasprotnik absolutizma in feudalizma, v kratkem zopet utegne povrniti, ker na Angleškem taka stranka, kakor je Salisburyjeva, za dolgo ni mogoča. Toda oglejmo si stvar bliže.

Angleška dolnja zbornica broji vsega vkupe 670 poslancev. Absolutna večina treba torej 336 glasov, katerih pri zadnjih volitvah ni dobil niti Salisbury, niti Gladstone, ker se vsi izvoljenci dele v štiri glavne skupine. Pod vodstvom Salisburyja zjedinjena konservativna stranka ima 317 poslancev, nedostaja jej torej do absolutne večine 19 glasov.

Gladstone ima res nominalno samo 191 glasov na razpolaganje, a doštujemo-li še 86 Parnellovcev, ki neso še nikdar za Salisburyja, vselej pa za Gladstona glasovali in kateri bodo, kar se samo po sebi umeje, za moža, ki je „Home-Rule“ postavil na dnevni red, tudi sedaj glasovali, ker jim tako velevala njih lastni interes, potem se more Gladstone opirati na 277 glasov in je samo za 40 glasov slabši, nego Salisbury.

Jasno je po tem, da so „jeziček na tehtnici“ takozvani unijonisti ali disidenti, katerih je 76 po številu. Ta sedaj na Angleškem odločujoči klub je pod vodstvom bivšega člana poslednjega Gladstonovega ministerstva, veleuplivenega Chamberlaina in menda le osobni nagibi so uplivali, da so mej Gladstonom in Chamberlainom glede irskega vprašanja nastala nasprotstva, zlasti glede ožje ali širše unije

irske z Anglijo. Chamberlain in ves njegov 76 poslancev broječ klub v irskem vprašanju ne bode vseskozi glasoval z Gladstonom, če tudi ni nemogoče, da bi se v zadnjem in odločilnem trenutku 41 članov Chamberlainovega kluba nagnilo na Gladstonovo stran.

A ko bi tudi tega ne bilo in bi stari borilec za svobodo in avtonomijo Irsko s svojim načrtom ne prodrl ter bi Irci nasproti gospodujočim Angležem še nekoliko ostali v enakem položaju, kakor Slovaki nasproti Madjarom, vendar to ne bode dolgo trajno, ker je zakon narave tak, da se mora vse, kar je nenaravnega, uravnati.

Ko bi ves Chamberlainov klub pri glasovanju o irski predlogi bil na strani Salisburyja, — o čemer pa dvojimo — smemo pa vendar biti uverjeni, da bode tako postopal jedino pri irski, a pri nobeni drugi postavni predlogi. V vseh drugih vprašanjih, ki se ne tičejo zelenega Erina, pa bode Chamberlainov klub, kakor jeden mož stal na Gladstonovi strani. V tem tiči smrtna kal za kabinet Salisburyjev.

Poslednje volitve so le začasen, navidezni poraz Gladstona, kajti izimši Home-Rule predlogo, imel bode za seboj 350 glasov, dočim jih ima Salisbury samo 317, ki so pa tem nestalnejši in negotovejši, ker še ni gotovo, kako se bode Hartington novemu kabinetu nasproti postavil, in ker je že gotovo, da Hartington v ministerstvo Salisburyjevo ne ustopi, ko bi mu tudi zlate mostove zgradili.

Če smo torej položaj le nekoliko pogodili, utegne po tem takem „stari velmož“ zopet priti na krmilo. V prihodnjem zasedanju sicer še ne, skoro gotovo pa v nastopnem, drugem. —k.

„K položaju Avstro-Ogerske.“

(Konec.)

Iz vsega tega se vidi, da liberalni Nemci z jedne strani odobrujejo, kar se je že storilo v oslabljenje državne vkupnosti, z drugo strani pa še sami delajo na to, da bi se slabljenje z razkrojevanjem dežel nadaljevalo. Kjer koli se vrši razcepljevanje cesarstva z odobrovanjem liberalnih Nemcev, tam tudi ni slišati, da bi se hotela Nemčija utikati v

avstrijske zadeve; vsaj liberalni Nemci ne trdijo, da bi Nemčija nasprotovala razkrojenju. Interesi liberalnih Nemcev v Avstriji in Velikonemčije so torej vsoporedni, in to je jako čudno naključje. Češka bi v očeh teh skupnih interesov liberalnih Nemcev in Velikonemčije preustrojila Avstrijo v tri polovice, katere bi bile že Avstriji preveč; odtrgana Galicija in Madjarska in Cislitavija pa v očeh istih interesentev nemajo jednakega pomena! Te „tri polovice“ pa bi mogla in — smela prenašati Avstrija!

Nasproti takemu patriotizmu liberalnih Nemcev pa avstrijski narodi skupno obsojujejo ne samo dualizem, ampak tudi vsako namero, ki bi hotela **jednostransko** deliti državo in pojedine dele, obsejajoče po več narodnostij, izročevati gospodstvu jednega samega naroda.

Ako so liberalni Nemci proti samostojni Češki, zakaj nočejo privoliti, da bi se Čehi in drugi narodi postavili v vrsto jednake samostojnosti drugemu z drugim? Ako vidijo liberalni Nemci v gospodstvu Madjarjev in Poljakov hude posledice v gospodarskem in finančnem pogledu za državo, zakaj hrepene sami po enakem gospodstvu, katero bi moralo imeti jednako slabe, jedne in iste nasledke?

Ako vidijo isti liberalci, da z deljenjem v narodnostnem oziru slabi vsakodobna vlada tudi državno gospodarstvo in državne finance, zakaj ne gledajo, da bi narodi skupno isto moč odvzeli vladi? Ako narodi zahtevajo narodno sporazumljenje, zakaj ne pripomorejo isti Nemci do tega sporazumljenja? Zakaj delajo ravno oni največje zavire?

Člankar, ki ga imamo tu v mislih, vidi slabo stanje države v gospodarskem in finančnem oziru vsled gospodarstva dveh narodov v obeh polovicah, a pozablja nasvetovati, kako bi se odstranilo to gospodarstvo. On vendar vidi, da vsled tega nastajajo narodnostni prepiri, in da vsled teh se narodi ne morejo brigati za gospodarstvo in finance; a ničesar ne nasvetuje, da bi se ti narodi spravili in tako začeli skrbeti za lastno in državno gmotno blagostanje.

Vojno in finance pošteva kot glavna stebra

LISTEK.

Tri slike.

(Ruski spisal I. S. Turgenjev, prevel Osamelec.)

(Konec.)

— Prav nič se ne bojim, Vasilij Ivanovič. Hoteli ste me prestrašiti Vasilij Ivanovič. Češ, jaz ga bom preplašil, bal se bo, z vsem bo soglasen. Ne, Vasilij Ivanovič, jaz sem ravno tak dvorjan, kot vi, dasi res nisem užil velikomestne odgoje in preplašili me ne bode, oprostite!

— Jako dobro, dejal je Vasilij: — kde pa je vaš meč?

— Eroška! zakričal je Pavel Afanasjevič.

Ustopil je človek.

— Dobodi mi meč — tam, saj veš, pod streho... hitro...

Eroška je odšel, Pavel Afanasjevič je na jedenkrat nenavadno obledel, počasi slekkel je spalno suknjo, oblekel kaftan rudeče barve z velikimi gumbi... zavezal okrog vratu ovratno ruto... Vasilij ga je gledal ter se igral s prsti desne roke.

— Torej kaj je? ali se bova borila, Pavel Afanasjevič?

— Če se je treba boriti, boriva se, dejal je Rogačev in polagoma zapel suknjo.

— Ej, Pavel Afanasjevič, čuj moj svet: oženi se... kaj je tebi... Jaz pa, veruj mi...

— Ne, Vasilij Ivanovič, prekinil ga je Rogačev. — Vem, da me bode ubili ali pokvečili; svoje časti pa zapraviti nečem; če je treba umreti, naj umrjem!

Eroška je vstopil in trepetaje podal Rogačevu star meč v usnjati razpokani nožnici. Tisti čas nosili so vsi dvorjani meče, kedar so bili napudrani; stepski pomeščiki pa so se pudrali dvakrat na leto. Eroška stopil je k dverim ter zaplakal. Pavel Afanasjevič spodil ga je iz sobe.

— Sicer Vasilij Ivanovič, opomnil je z nekim nemirom: — jaz se ne morem takoj z vami boriti; dovolite, da odloživa najin dvoboj do jutri; očeta ni doma; in tudi bi ne bilo slabo, ko bi za vsak slučaj spravil svoje stvari v red.

— Zopet začenejate se bati, kakor vidim, milostivi gospod!

— Ne, ne, Vasilij Ivanovič, a sodite sami...

— Čujte, zakričal je Lučinov: — pripravili ste me ob potrpljenje... Ali mi dajte besedo, da da se bode takoj poročili, ali se borite... ali vas pretepem s palico, kakor strahopetca, razumete?

— Pojdiva na vrt, odgovoril je skozi zobe Rogačev.

A najedenkrat odprla so se vrata in stara pestunja Efimovna privršela je vsa razmršena v sobo, padla pred Rogačevim na kolena, zgrabila ga za nogi...

— Ljubček moj! zaupila je: — dete moje... kaj nameravaš? Ne pogubi nas siromakov, ljubček. Ubil te bo, golobček moj! Ukaži nam samo, ukaži, mi bomo tega nesramneža takoj s čepicami izgnali... Pavel Afanasjevič, dete moje, boj se Boga!

Mej dvermi prikazala se je množica bledih in vznemirjenih obrazov... pokazala se je tudi rudeča brada staroste...

— Pusti me, Efimovna, pusti! dejal je Rogačev.

— Ne pustim te, dragi, ne pustim. Kaj kaniš ti, ljubček, kaj! In kaj bode rekel Afanasij Lukič? Vse nas bo spravil z belega sveta... In vi, kaj stojite? Primate nezvanega gosta pod pazduho in peljite ga ven iz hiše, da ne bo njegovega duha tu...

— Rogačev! zakričal je grozno Vasilij Ivanovič.

— Ti si zblaznela, Efimovna, ti me sramotiš, oprosti... rekel je Pavel Afanasjevič. — Idi, idi z Bogom, in tudi vi, pojdite ven, slišite?...

cesarstva; ali pri tem prezira, da finance se še le zboljšajo, ko prenehajo slabiti narode z deljenjem, cepljenjem in krojenjem. On vidi, da so narodi nezadovoljni in čisto nič ne pošteva, da zadovoljnost ali nezadovoljnost narodov upliva tudi na vojno. Povsod gleda o, da veje v armadi ne samo mehanični duh, ampak duh prepričanja in dejanske ljubezni do domovine; samo avstrijska vojna da bi bila krepka in navdušena brez onega prepričanja, ki ga dajejo zunanje razmere mej narodi, iz katerih se vojna ustvarja!

„Ako tipljejo narodnosti po armadi, potem gori.“ Istina! Videli smo pred tedni, in je zapazil tudi članek sam, da je na Ogerskem močno gorelo v njegovem zmislu; pa kljub temu mu je dualizem nedotakljiv. Videl je, kakó so levičarji pri razpravi o črni vojski tudi črno slikali posledice te vojske, če se narodi prej ne pomirijo. Tu je gotovo gorelo ne samo na črni vojski, ampak tudi o očitanih gledé na celo vojsko; a nemški liberalci nima proti temu nobenega leka. Dobro razsojuje, da jednostransko gospodstvo je krivo, da je položeno v Avstro-Ogerski neugodno; razvideti bi pa tudi moral, da vse bi se poravnalo, ko bi se narodi zadovoljili v narodnostnem oziru. Z nami je jednih misli, da narodnostni prepiri so krivi, da narodi zanemarjajo gmotna vprašanja; namesto tega, da bi nasvetoval rešitev narodnostnega vprašanja, opominja one liberalne Nemce, ki so zagrešili pot preveč na levo, da naj se oklenejo zopet dinastije potem pridejo zopet na krmilo, potem začne zopet doba njih gospodstva, in vse drugo naj teče v istem tiru, kakor — doslej. „To je konec poslednje modrosti in ključ situacije“ — za liberalne Nemce, katere zastopa nemško-avstrijski klub, ki meni, da se mu ura zopet bliža! To je ključ situacije tudi — za grofa Taaffeja, kateremu še posebe želimo, da si tu razgovorjeni članek dobro ogleda tudi v njegovih posledicah. Mi smo to storili. F. Podgornik.

Razkritje Chanzy-jevega spomenika.

Nekaj časa se že opaža, da se Francoska v vseh vprašanjih nagiba k Rusiji in da se ti dve državi pri marsikateri priliki izražata svoje simpatije. Mislilo se je in zlasti nemški listi so si vesela roke meli, da bode iztiranje princev ob Nevi nemilo dirnulo in prouzročilo napetost mej Peterburgom in Parizom. Nemške želje pa se niso izpolnile, Rusija in Francija živita v najboljših razmerah. Kdor tega ne veruje, naj blagovoljno prečita izvestje v „Kölnische Zeitung“, katera ne zakrivajoč svoje nevolje mej drugim o razkritju Chanzyjevega spomenika v Nouardu piše:

General je v veliki uniformi, levica počiva na ročaji meča, desnica kaže proti vztoku, proti Nemčiji na podstavku pa zapisane besede, ki jih je nekoč izrekel v zbornici: „Generali, ki si žele maršalske palice, morajo onkraj Rene po njo.“ Ob 3. uri dospel je slavnostni spreved pred spomenik. Ko je bila „marseillaise“ končana, zasvirala je godba rusko himno, ruski general se je razkril, občinstvo storilo je isto tako in

od vseh strani zaoril je glas: Živela Rusija! Glavni govornik je bil general Mathelin, poveljnik 25. brigadi v Meziarsu. Slavil je Chanzyja kot vodjo loarske vojske, odličnega vojskovodjo, generalnega guvernerja v Alžiru, izbornega upravnega uradnika in spretnega diplomata, ko je bil poslanik v Rusiji. Mathelin je svoj govor končal: „V dan novega boja bode duh hrabrega generala stresel se od vnetosti in upanja in trobojnica, v katero so zaviti njegovi umrjoči ostanki, bode v rokah vojske zopet to, kar je bila prej, namreč prapor zmage.“

Mej burnimi klici občinstva stisnil je general Fredericks Mathelinu roko in potem občinstvo tako nagovoril: Po pravici proslavljale so se vojaške zasluge generala Chanzyja; bil je tudi govor o njegovem bivanju v Rusiji, ko je ondi zastopal Francosko republiko pri Nj. Velečastvu, carji, mojem presvetlem gospodu. Da, po svojih izbornih lastnostih, po svoji ravnosti in poštenosti pridobil si je blagonaklonjenost mojega presvetlega gospodarja in simpatije in spoštovanje vseh, ki so mu bili blizu in so ga poznali. Jaz sem tukaj mej Vami tako rekoč odmev zanimanja, katero ta slavnost v Rusiji vzbuja in tako Vam prinašam znamenje prijateljstva moje domovine.“ Brezkončno navdušenje nastalo je po teh besedah, v jednomer ponavljali so se klici: „Živela Rusija! Živela ruska armada!“ in pokojnega Chanzyja brat, gospa Chanzy in njena hčerka zahvaljevali so se ganjeni govorniku. Slavnostni spreved šel je potem mimo spomenika mej sviranjem koračnice „Le Chant du départ.“

Skušalo se je že od več strani generala Fredericksa govoru zmanjšati pomen, a ni še dalo, kajti, ako se pomisli, da je načelnik v Nouardu neposredno pisal v Peterburg, naj bi se zastopnik Rusije udeležil slavnosti, in da je potem car sam generalu Fredericksu, na dopustu bivajočemu, ukazal da mora takoj odpotovati k razkritju Chanzyjevega spomenika, je pač vsak „dementi“ neumesten.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. julija.

Se sedaj se ne ve, kako misli ogerski ministrski predsednik o upokojenji generala barona Edelsheima-Gyulaia in avansovanji Janskega. Kar so dosedaj razni listi o tem pisali so same kombinacije. Na demisijo Tisza sam niti ne misli, če tudi bode imel težavo, pomiriti razburjene duhove.

Vnanje države.

Razmere mej Avstrijo in Rusijo so jako dobre, kar kaže, to, da je nadvojvoda Karol Ludovik z nadvojvodinjo povabljen v Petrov dvor. Nadvojvoda odpotuje v sredo z Dunaja. Ali ima ta pohod kaj političnega pomena, se sedaj pač ne more sklepati.

Srbski prestolni govor se je bil brzojavno napak poročil listom, kolikor se tiče vnanje politike. Ko se v prestolnem govoru omenja, da se razmere z Bolgarijo ravno take, kakor so bile pred vojno, zatrjuje se, da je Srbija v prijateljstvu z vsemi sosednimi državami, odnošajev z drugimi vlastmi pa prestolni govor nič ne omenja. Počmenljivo je, da se je srbskim državnikom zdelo po-

trebno, hitro preskrbeti, da se je ta pomota popravila. Nam se zdi, da ne marajo, da bi kdo mislil, da je Srbija tudi v prijateljstvu z Rusijo. Najbrž se sedaj v Srbiji vladajoča stranka boji, da bi potem Srbi utegnili zgubiti nemško in madjarsko naklonjenost. — Radikalu Teodoroviču obetala je vlada ministerski sedež, ako bode napravil razkol mej opozicijo. Teodorovič se je nekaj časa prizadeval, da bi radikalce odločil od liberalcev, a ves trud bil je zaman. — V skupščini je sedaj adresna debata. Opozicija je izdelala poseben načrt adrese. Da bode načrt večine vsprejet ni dvojbe, ker je toliko opozicijskih mandatov bilo zavrženo.

Seja bolgarskega sebranja, v kateri se je dovolila vladi 36½ milijona za reorganizacijo vojske, bila je jako burna. Vlada je predlagala, da naj bode seja tajna, vzhodnorumelijski poslanec Volko Nejčov je temu ugovarjal, kajti to bilo bi podobno, kakor da hoče vlada sebranje zgrabiti za grlo. Ministerski predsednik Karavelov je zahteval, da se zaradi teh besed Nejčov izključi iz sebranja, čemur je večina pritrdila. Proti temu je protestovala opozicija, in ko ni nič pomagalo, korporativno ostavila dvorano.

Predno se je bila zaključila francoska zbornica, predlagal je poslanec Saint Romme, da bi se od princev Orleanskih izterjalo 17 milijonov, kateri so se jim bili protipostavno izplačali od države. Stvar je taka le: Ko se je leta 1856 Napoleonu III. rodil cesarski princ, zaukazal je, da se naslednikom Ludevika Filipa nakaže 600.000 frankov rente. Od te rente dobivala je tedanja belgijska kraljica 200.000 frankov, ostalih 400.000 frankov pa principi neso hoteli prejemati. Leta 1872 je Versaillesko narodno sebranje sklenilo, da se princem izplača 40 milijonov odškodnine za posestva, katera jim je konfiskovalo cesarstvo. Orleanski princ so tedaj z notarijatskim aktom potrdili, da nemajo ničesar več terjati od Francije. Leta 1873 dali so se vendar izplačati kapitalizovano rento, ki se je jim bila priznala 1856, pa je neso hoteli prejemati, in 2 milijona za zaostale obresti, kar je vkupe znašalo 17 milijonov. Ker se pa ta denar najbrž ne bode več dal izterjati, misli Saint Romme, da bi zbornica vsaj morala protestovati proti takemu postopanju princev.

Novo angleško ministerstvo bode sestavljeno nekda večinom iz istih mož, ki so bili v prejšnjem Salisburyjevem ministerstvu. Lord Randolph Churchill bode zopet prevzel indijsko ministerstvo, sir M. Hicks-Beach bode pa vodja v spodnji zbornici. Salisbury pa ne bode poleg predsedništva prevzel ministerstva vnanjih zadev. Novi minister vnanjih zadev bode lord Cranbrook. M. W. S. Smith bode tajnik za Irsko in lord Cadogan irski podkralj.

Mej Anglijo in Združenimi državami sklenila se je nova pogodba o izročitvi zločincev. Pogodba določuje, da se ne bodo izročevali osebe, ki so krive samo političnih zločinov. Izročevali se bodo pa zločinci, kateri so s hudobnim namenom rušili tuje premoženje in s tem življenje družin v nevarnost spravili. Ta določba je naperjena proti dinamitovcem.

Dopisi.

Iz Ptuja 23. julija. (O volitvah.) Iz opazke, nahajajoče se pri poročilu iz Središča („Slov. Narod“) glede bodočih volitev, vidi se, da postopajo gospodje nejevoljni, ker še ni kandidat določen.

Gospodje, katerim se vrše priprave prepočasi, naj blagovoljno pomislijo, da takoj po smrti Božidara Raiča in dra. Gregoriča ni bilo mogoče, začeti delati priprav, ker so imeli naši kmetje dozdej vedno posla s košnjo, z žetvijo, mlatvijo itd., ker je treba priprav za deželno in državnozbornsko volitev.

Treba je bilo čakati ugodnejega časa, porazumeti pa se tudi z drugimi okraji zastran dneva zborovanja zaupnih mož in volilcev itd.

Ko bodo vse te priprave gotove, in to bo prav kmalu, bode se sklical shod volilcev Ptujkega okraja in drugih s sodelovanjem političnih društev, ali brez teh kakor bo bolje kazalo.

Ker se nam ni zdelo niti umestno, spravljati želj volilcev Ptujkega okraja glede osebe bodočega kandidata v javnost, dokler se niso volilci celega volilnega okraja sami na javnem shodu izrekli za tega ali onega, nismo zaslužili niti direktne, niti indirektna graje. Ravnali smo, kakor se nam dozdeva jedino pravo.

Iz Šempetra na Notranjskem 21. julija. [Izv. dop.] Vročina pritiska na pivško planjavo, za potovalca po prašni cesti, za pastirja po tukajšnjih golih gričih je je že dovolj, kmetu pa je dobro došla, da si svoje pičlo seno dobro posuši in lepo suho pod streho spravi. Na ta način potrebovali bi še nekoliko lepih dni, ko bi se vsled vročine ne bilo bati kolere, ki se je že v Trstu in na Reki pokazala. Kolikor smo doslej čuli in brali, k sreči ni hudega značaja. Kakor je pri takih prilikah že navadno, se veliko pretirava in takoj govori o kolari, ako se je kdo preveč napil. Na tukajšnjem ko-

Vasilij Ivanovič stopil je hitro k odprtemu okencu, vzel je majheno sreberno piščalko — na lahno zazvižgal... Bursjé odzval se je nedaleč.

Lučinov se je takoj obrnil k Pavlu Afanasjeviču.

— Kako se bo ta komedija končala?

— Vasilij Ivanovič, jaz pridem jutri k vam — kaj hočem storiti s to zblaznelo babo...

— E! vidim, z vami se ne da govoriti, dejal je Vasilij ter privzdignil palico...

Pavel Afanasjevič izstrgal se je, pahnil Efimovno v stran, zgrabil meč ter skočil skozi druge dveri na vrt.

Vasilij stekel je za njim. Prihitela sta oba v leseno uto, umetno okrašeno na kitajski način, zaprla se in potegnili meče. Rogačev se je nekedaj učil boriti, sedaj pa je jedva umel mahiniti z mečem, kakor pristuje. Klini sta se križali. Vasilij se je vidno igral z mečem Rogačeva. Pavel Afanasjevič se je usopel, bledel je, in osuplo gledal v obraz Lučinovu. Mej tem začuli so se na vrtu kriki; tolpa naroda hitela je k utici. Najedenkrat slišal je Rogačev prodirajoč, starikav krik... spoznal je glas svojega očeta. Afanasij Lukič tekel je brez čepice z razmršenimi lasmi pred vsemi obupno mahajoč z rokama...

S tem, da je silno in nepričakovano zavihtel klino, izbil je Vasilij meč iz roke Pavla Afanasjeviča.

— Ženi se, brat, rekel mu je, — dosti si se norčeval.

— Ne bom se oženil, zašepetal je Rogačev, zamižal in se stresel.

Afanasij Lukič jel je ulamljati utičine dveri.

— Nečeš? zakričal je Vasilij.

Rogačev zmajal je zanikujoče z glavo.

— Nu, hudič s teboj!

Ubogi Pavel Afanasjevič pal je mrtev na tla: meč Lučinova zabodel se mu je v srce... Vrata so zahreščala, stavec Rogačev priril se je v utico, a Vasilij poskočil je bil že skozi okno.

Čez dve uri stopil je v sobo Olge Ivanovne... S strahom prihitela mu je naproti... Molčé se jej je priklonil, potegnil meč in prebodel na mestu, kjer je srce sliko Pavla Afanasjeviča... Olga je vskriknila in polumrtva pala na tla... Vasilij odpravil se je k Ani Pavlovni. Našel jo je v molilnici. — „Mamica“, dejal je, „maščevani smo.“ — Uboga starka je vzdrlhela in molila naprej.

Čez teden dni odpotoval je Vasilij v Peterburg — in čez dve leti povrnil se je v vas pokvečen od mrtvouda, mutast. Našel ni več mej živimi ni Ane Pavlovne, ni Olge in umrl je kmalu sam v rokah Judiča, ki ga je pital kakor otroka in jedini razumel njegovo nezvezno šepetanje.

lodvoru je bil pred nekoliko dnevi zbolel sprevodnik Reške železnice za navadno boleznijo. Hitro se je raztrgalo in menda celo brzotavilo, da imamo kolero. Čemu ljudi spominjati na strah, ki ga je ta bolezen zapustila že večkrat v našem kraju. Ko je zadnjikrat bila kolera pri nas, so, kakor se pripoveduje, 9 mrličev v jedno jamo položili, zatorej se ni čuditi, da spomin na to morilko še ni ugasnil.

Morebiti je vender ne bode k nam, saj se vse stori, kar je v človeški moči, da bi jo odvrnili. Blizu kolodvora napravili bodo bolnico, po dvoriščih se je povsod kolikor možno posnažilo in gnojišča po vaseh morala so se izprazniti. In ravno o gnojiščih pa bi rad nekoliko govoril, kajti razvažanje gnoj in zasipanje gnojnih jam, kakor se je doslej vršilo, je kmetom na škodo. Gnoj je temelj in prva podloga kmetijstvu! To nam dan na dan kličejo v tej stroki učeni možje in poučujejo leto za letom kmeta z besedo, po časopisih in knjigah, kako prirejati gnojne jame, da se more iz njih gober gnoj dobivati. Kako nasprotno se baš sedaj kmetom zaukazuje, to ve le tisti, ki vedno s kmeti občuje. Nikakor ne bom tajil, da gnoj ne smrdi, tudi ne ugovarjam, da bi ne bilo potrebno odpraviti smrad, ker bi ta ugovor bil neumen, a govoriti pisati in trditi vendor smem, da bi se to tudi na drug način doseglo, če ne popolnem pa vsaj deloma in kmetu bi se ne godila škoda. To naj bi se delalo tako: Kmetje naj bi si takoj spomladi navozili rthle zemlje k gnojiščem. Kadar bi nastala vročina, bi se ta zemlja posula po gnoji, tako debelo, kakor bi bilo treba. Tako bi gnoj ostal pokrit, dokler bi ga ne potrebovali in zvozili za jesensko setev na polje. Na ta način bi se kmetu pomagalo in preprečil bi se smrad. Kakor se pa sedaj ravna, uniči se mnogo gnoj, kajti zapoved je dana: Spravi gnoj proč, kamor moreš! Kam ž njim, njive so poraščene, travniki tudi. Torej voziti se mora na kraje, kjer ne bo prav nič zalegel. Po mojem nasvetu pa bi gnoj ostal močen, zemlja bi se napila gnojne tvarine in tako bi kmetje po sili pridelovali več gnoj in več sadu. S tem ne bo pomagano samo kmetu, ampak vsem, kajti če kmet ne bo dajal, trpel bo ves človeški rod bolezen — gladno kolero. — c.

Iz Velenja 23. julija. [Izv. dop.] Okrajno glavarstvo v Slovenjem Gradci razpisalo je ravno kar volitev za okrajni zastop Šoštanjski. Veleposelniki bodo volili dne 11., trgi dne 14., kmetijske občine dne 18. avgusta t. l. Rojaki! V očigled tem volitvam bode zopet treba delo v roke vzeti in iztrebiti zadnjo luliko, ki na prerodovitni zemlji mej našo pšenico premočno kvišku poganja. Nikarte misliti, da bode to lahko delo, lulika pognala je korenine globoko v tla in treba bode zvestih in energičnih delavcev, da jo popolnem iztrebijo. Ravno, ker je pa delo težavno, treba se je takoj lotiti in pripravljati na določeni čas, da se nam bode stvar gotovo posrečila. — Čujemo, da se v Slovenjem Gradci snuje Čitalnica in da so pravila že potrjena. Če je temu res tako, zakaj se ne otvori? Šaleški in gorenjsavinski rodoljubi gotovo pridemo k otvorjenju, videli bomo menda tudi „Savinskega Sokola“ in prezili prevesel dan.

Domače stvari.

— (Posnemanja vredna požrtvovalnosti. Gospod Anton vitez Vicco, posestnik v Podgradu istrskem, naznanil je družbi sv. Cirila in Metoda, da jej pristopa za pokrovitelja z uplatilom 100 gld. Slava vrlemu možu!

— (Občinsko starejšinstvo v Črničah) imenovalo je v javni seji pesnika Simona Gregorčiča jednoglasno častnim občanom.

— („Pester Lloyd“) dobil je dne 23. t. m. z Dunaja nastopni telegram: „V Hollenegg, na gradu Adolfa Liechtensteina je danes konferencija z grofom Taaffeom in ministrom Dunajevskim. Sestaviti se ima s pomočjo konservativcev nevtrarno uradniško ministerstvo. Ministerstvo se mora z aristokratskimi elementi podkrepiti in mora odslej konservativno smer krepkeje poudarjati.“ Ako je predstojeci telegram več, nego samo golo tipanje in uganjanje, potem se pač z urnimi koraki bližamo dobi, znani pod imenom „Vormärz“.

— (Ruski listi) se poslednji čas zelo zanimajo za Slovence. „Izvestja Slavjanskago Blagotvoriteljnago Obščestva“ v Peterburgu pogostem navajajo citate iz slovenskih listov. Posebno pa veseli Ruse, da smo Slovenci osnovali društvo sv. Cirila in Metoda. Dunajski dopisnik „Ruskega Kur-

jera“ piše o tem društvu sledeče: „Izmej vseh narodnostij v habsburški državi so najbolj zatirani Slovaki na Ogerskem in Slovenci na Štírkem, Kranjskem in ob obalah Jadranskega morja. Prosti narod še ni povsod dosti razvit, da bi mogel braniti svojo narodnost. S posebnim veseljem moramo tedaj pozdravljati „Družbo sv. Cirila in Metoda“ za osnovo narodnih šol, ki ima namen delati proti teženju Nemcev in Italijanov, ki hočejo z neslovanskimi šolami zadušiti vsako narodno čustvo v Slovencih. Društvo ima sedaj 50 podružnic, toda žalibog ima še malo sredstev, vsega vkupe kakih 4000 gld. Na druge strani pa imajo Nemci in Italijani mnogo sredstev na razpolaganje. Boj je tedaj pretežaven Slovincem za njih moči. Zlasti bi potrebovali še mnogo sredstev, kajti dosedaj so še jako malo dosegli. Na primer v Trstu je kakih 32.000 Slovencev (samo fara sv. Jakoba jih šteje 20.000), pa vendar nimajo nobene slovenske šole. Na Koruškem biva 130.000 Slovencev, pa vendar je izm. 344 ljudskih šol samo 90 po imenu slovensko-nemških. V resnici se pa slovanski jezik uči le nekaj tednov, potem se pa začne ponemčevanje otrok, slovenskih knjig niti nimajo ne. Ravno tako se godi Slovincem v Gorici, v Gradiški in sploh ob obalah Jadranskega morja. In z nasilstvom civiliziranih Nemcev in Italijanov se je Slovincem težko boriti.“

— (Pismu iz Amerike), ki nam je danes došlo, povzamemo, da je naš rojak g. Peter Josip Jeram koncem junija nastopil župnijo v Shakopee v Minnesoti, najboljših jedno v St. Pavlske škofiji. Gosp. Alojzij Plut, premeščen je v St. Paul, da ustanovi novo župnijo in postane prej ko ne škofijski generalni vikar.

— (Odbor slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“) naznanja vsem p. n. gg. društvnikom, da bode jutri nedeljo 25. t. m. na vrtu „Pri Virantu“ pevski večer. — V ponedeljek 26. t. m. zopet redna pevska vaja v prostorih „Glasbene Matice“, po pevski vaji pa izredni občni zbor isto tam z naslednjim vsporedom: 1. Nagovor predsednika; 2. Poročilo blagajnikovo; 3. Poročilo tajnikovo; 4. Poročilo društvenih revizorjev; 5. Razni nasveti in interpelacije. — Jutri nedeljo 25. t. m. ob 9. uri poje društvo „Slavec“ pri sv. maši na Gorenjem Rožniku. Odbor.

— (Prememba v posestvu.) Poslopje na Selih pod Ljubljano, nasproti žrebčariji, kupil je gospod Josip Bernard, trgovec v Ljubljani za 6500 gld. od gosp. Maličeve.

— (Čveterorazredna deška ljudska šola v Škofji Loki) imela je začetkom šolskega 317, koncem leta 300 učencev. Prav redno je šolo obiskovalo 195, redno 49, manj redno 20, zanikrno 36 učencev. Za višji razred bilo je 64 vrlo sposobnih, 116 sposobnih. Poučevali so na tej šoli: Fran Pápa, nadučitelj in vodja, Fran Rihar, katehet, Ivan Cetelj učitelj, Bogomir Krenner učitelj, Ivan Kuhar začasni učitelj. — Prihodnje šolsko leto začne dne 15. septembra.

— (Goriška gimnazija) končala je v četrtek šolsko leto, včeraj začel se je zrelostni izpit. Včerašnji „Soči“ posnemamo da je na zavodu zraven ravnatelja učilo 12 profesorjev, 4 suplente in 1 dobrovoljec. Dijakov štela je gimnazija konci leta 374 javnih in 1 privatist in sicer po razredih I. a 52, I. b 54, II. a 36, II. b 27, III. 50, IV. 43, V. 33, VI. 28, VII. 26 in VIII. 25. Po narodnosti je bilo 173 Slovencev, 150 Italijanov, 47 Nemcev, 2 Čeha in 2 Francoza; Goričanov je bilo 156, vnanjih pa 218. Po napredku je odlikašev 25, s I. redom 257, po počitnicah jih lahko popravlja 32, z II. redom 35, s III. redom 20 in zaradi bolezni neizprašanih je ostalo 5. Neslovincev se je 17 učilo slovenskega jezika. Neitalijanov pa 25 italijanskega jezika. Stipendijcev je bilo 47 in so bili večinoma gojenci malega semenišča. Vse stipendije so dale 6478 gld.

— V Št. Andreži) na Goriškem je dne 18. t. m. trta burgundovka na vrtu tamošnjega gospoda vikarja imela že popolnem črno grozdje.

— (Vabilo k tomboli,) katero priredi prostovoljna požarna bramba v Šmartinu pri Litiji v nedeljo 1. avgusta 1886 na vrtu gospoda Josipa Jakliča. Čisti dohodek je namenjen na novo brizgalnico. Začetek ob 3. uri popoldne. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Koruzna uš.) Kmetijska podružnica v Brežicah naznanila je v Gradec, da v ondotnem okraji vsa koruza hira in usiha, ker jo izpodjedajo neke male živalice. Ta živalica, na Štajerskem tako

malo poznana, kakor še pred nekoliko leti filoksera, je koruzna uš (Aphis Zeae Maidis — Maiswurzel-laus). Doslej opazovala se je na Francoskem, Italijanskem, Dolenje-Avstrijskem in Kranjskem, kjer je napravila veliko škodo. Kjer se je koruzna uš zaplodila, se takoj na koruzi pozna, kajti slednja prične rumeneti, hirati in ostane neplodna (ne požene steržev). Na Štajerskem prikazala se je koruzna uš prvokrat 1877. leta pri Čmureku in pri Radgoni. — Koruzna uš nahaja se okoli koruznih korenin. Ako se v okuženi njivi izruje koruza, ki nima niti sterža niti cvetja, in otrese zemlja, vidi se s prostim očesom okoli korenin veliko vijoličastih in rumenih okroglih ušij, z drobnogledom se tudi vidijo drobna jajčiča tega škodljivca. Sredstva proti koruzni uši doslej ni družega, kakor da se koruza poruže in korenine požgo.

— (Turške carine.) Ker je Rumunija odpovedala prednost turški trgovini, bila je turška vlada primorana močno povišati carino na nekatere reči, katere se uvažajo, kakor rogata živina, žito, moka, bob, surovo maslo, sir, posušene in nasoljene ribe, les za stavbe in razne izdelke, alkohol in petrolej rumunskega izvora ter določiti, da blago tujih držav, katero dospe po poti pristanišč Črnega morja, mora imeti izkaznico o izviru, katera ima biti legalizovana po turškem konzulu ali, kjer ni takega, po carinskem oblastvu. V poznejšem naznanilu pa je objavila turška vlada, da namerava gorenjo naredbo glede izkaznice o izviru upeljati za robo iz vseh evropskih pristanišč. Z blagom, ki bi ne imelo take izkaznice, ravnalo se bode kakor z rumunskim in plačati bode od njega isto carino, kakor za rumunsko blago.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Niš 24. julija. Skupščina končala adresno debato. Razprava najživalnejša. Ministerski predsednik stavil zaupno vprašanje. Načrt manjine razvijal program radikalne stranke. Načrt večine, ki ni družega, kakor parafraza prestolnega govora, bil z 82 proti 37 glasom vsprejet. Burno odobravanje.

Sofija 24. julija. Knez zaključil narodno sebranje.

London 24. julija. Kraljica, oba princa Battenberg, cesarica Evgenija ukrali so se popoldne v Doverji in se odpeljali v Portsmouth, kjer bode „revue“ vojnega brodogoja. — Železniški vlak, vozeč zastopnike kolonij pri kolonijalni razstavi, skočil v Portsmouthu pri ladijetesalnici s tiru. Več ranjenih. — Salisbury popoldne semkaj dospel.

Trst 23. julija. V zadnjih 24 urah 6 oseb za kolero zbolelo, 4 umrli.

Reka 23. julija. V zadnjih 24 urah tri osebe za kolero zbolele, izmej prej zbolelih jeden umrl.

Poziv.

Dne 6. junija t. l. preminul je za veke naš premili **Ivan Dolinar**.

Zasluge njegove so prevelike, da bi ga naš narod pozabil. — Ne: Pozabiti ga ne sme, temveč ohraniti ga mora v trajnem spominu. Prav radi tega se je ustanovil podpisani odbor, z namenom, da se mu postavi spodoben spomenik na gomilo.

Ta odbor bode nabiral radodarne doneske v ta namen. Obrata se torej s prijazno prošnjo do vseh društev in do vseh posameznih rodoljubov cele Slovenije, naj pripomorejo, da moža, ki je vse trenotke svojega življenja žrtvoval svojemu narodu, katerega je neprenehoma budil in navduševal, dostojno proslavimo s tem, da mu postavimo spomenik.

Slovinci!

Sveta dolžnost nas veže, da se **Ivana Dolinarja** našega hrabrega boritelja na obalah Adrije hvaležno spominjamo.

Doneski naj se blagovole zapisati na to polo in se bodo izročili denarničarju g. **Vekoslavu Kalistru**, stanujočemu v ulici Coroneo šte. 27., v Trstu.

Želeti je, da bi se nabiranje končalo do srede meseca oktobra.

Imena darovalcev in svote objavile se bodo v listu „Edinost“.

V Trstu, dne 6. julija 1886.

Odsek:

V. Mat. Zivic, Ivan Bunc, Vekoslav Kalister, Andrejčič Fran, Grlanec Ivan, Kobal Fran, Gasperčič Franjo, Stelč Fran, Višnjevec Anton.

Poslano.

Gosp. **Gabrijelu Piccoliju**, lekarničarju v Ljubljani.

Ako je dolžan človek hvaležen biti za to, kar se mu stori, mora tembolj biti za zdravje, brez katerega bi pač malo dobrega bilo. Tako hvalo sem jaz Vam dolžan, kajti bolehal sem več let na želodec, a Vaša esenca me je ozdravila.

Vi ste toliko dobrega storili za zboljšanje mojega zdravja, utrjenje mojega telesa in za mojo bodočo srečo, da Vas hočem vedno spoštovati kot največjega in prvega lekarničarja. Da Vam svojo hvaležnost izkažem, hočem se prizadevati, da kolikor je moč razširim Vašo esenco, in dokler bodem živel, hočem se spominati Vaše ljubezni in dobrote.

Z velespoštovanjem Vam na veke hvaležni

Josip Čopp.

V Klenovci 25. maja 1886.

(489—2)

Piccoli-eva esenca za želodec.

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodežje, krč, želodčno in premenjavno mrzlico, zabasajo, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelji po pošti v škatlicah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc. Pri vašem številu dobi se primeren odpust.

Tujci:

23. julija.

Pri **Mionu**: Schleimer z Dunaja. — Philip iz Zagreba. — King z Dunaja. — Andri iz Pulja. — Gross, Pollak, Skalac, Halkovich z Dunaja.

Pri **Maitel**: Salzer z Dunaja. — Fleischner iz Prage. — Pauer, Springer z Dunaja. — Titz iz Gorice. — Steiner, Hertel, Maier z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 24. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	650	Špeh povejen, kgr.	70
Rež, "	487	Surovo maslo, "	90
Ječmen, "	350	Jajce, jedno	2
Oves, "	325	Mleko, liter	8
Ajda, "	457	Goveje meso, kgr.	64
Proso, "	487	Telečje "	48
Koruz, "	487	Svinjsko "	60
Krompir, "	—	Koštrunovo "	32
Leča, "	13	Pišanec	35
Grah, "	10	Golob	15
Fižol, "	11	Seno, 100 kilo	250
Maslo, kgr.	1	Slama, "	268
Mast, "	66	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen, "	64	" mehka, "	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. julija	7. zjutraj	734.60 mm.	23.8° C	sl. svz.	d. jas.	—
	2. pop.	732.43 mm.	31.2° C	z. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.47 mm.	22.7° C	brezv.	obl.	—

Srednja temperatura 25.9°, za 6.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	20	kr.
Srebrna renta	86	"	05	"
Zlata renta	120	"	—	"
5% marčna renta	101	"	95	"
Akcije narodne banke	874	"	—	"
Kreditne akcije	279	"	60	"
London	126	"	05	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	10	"	—	"
C. kr. cekini	5	"	91	"
Nemške marke	61	"	85	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	131	50
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	168	50
Ogrska zlata renta 4%	106	"	15	"
Ogrska papirna renta 5%	94	"	75	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	"	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	117	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	"	25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	90	"
Kreditne srečke	100	gld.	178	50
Rudolfove srečke	10	"	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	113	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	194	"	25	"

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja vsled bolezni in smrti moje preljube soproge, gospe

MARIJE WARTO, ROJ. KRAŠNER,

ter za častilni spreved k zadnjemu pokoju izražam najtoplejšo zahvalo vsem gospodom c. kr. uradnikom, gospodom učiteljem in gospodičnam učiteljicam za ranjki koleginji izkazano čast, tukajšnjemu veteranskemu društvu, gospodom pevcem tukajšnje Čitalnice, darilecem vencev, sploh vsem mojim someščanom, prijateljem in znancem.

Idrija, dné 22. julija 1886.

Zalujoči soprog

Josip WARTO.

(537)

Št. 12.178.

(534—3)

Razglas.

V dodatku k tukajšnjemu razglasu z dne 5. t. m., št. 11.172, se p. n. občinstvo opozarja, da bo v Ljubljani za slučaj kolere vodo iz tukajšnjih vodnjakov za pitno vodo rabiti le, če se bo prejšnja zavrela ter potem shladila in zopet užitna naredila s tem, da se jej morda primeša kaj ukus zboljšajočega, kakor rudninska voda ali nekoliko ruma, vina ali limonine kisline.

Ljubljani ne bo piti, niti ne bo umivati se, niti perila prati z njo.

Z nobeno rečjo se kolera ne razširi lažje, kakor s sprijeno vodo.

Kdor je v tej zadevi previden, za tega je vsaj polovica nevarnosti odstranjena.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 17. julija 1886.

Župan: Grasselli.

Št. 4760.

(531—2)

Razpis.

V deželni bolnici v Ljubljani je služba sekundarija z adjutom letnih 400 gld. in z začasno letno nagrado 150 gld. za službena opravila na blazničnem oddelku, s prostim staniščem v bolnici, z letno odškodnino 35 gld. za kurjavo in 7 gld. 20 kr. za svečavo, na dobo 2 let za oddati, ki se pa zna po zadovoljnim službovanji še dvakrat in sicer vselej za 1 leto podaljšati.

Prošnje za to službo z dokazili o zdravniškem doktoratu ali vsaj o dovršeni medicinski fakulteti in slučajno o dosedanjem službovanji in o zmožnosti slovenskega ali kacega družega slovanskega jezika, naj se

do 7. avgusta l. 1886.

posljejo vodstvu deželnih dobrodelnih naprav v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 20. julija 1886.

Izvrstno pivo v steklenicah

priporoča

(330—12)

pivovarna Janeza Perlesa

v Ljubljani, Slonove ulice.

JAN. JAX v Ljubljani

priporoča

iz najboljše angleške snovi narejene

elegantne (160—20)

„Bicycles“

s kroglastimi točaji (Kugellager).

Daje se pouk.

Vožni red c. kr. priv. južne železnice,

veljaven od 1. junija 1886.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod	7— zvečer	7:15 zjutraj	8:50 zvečer	1:20 popol.
Mürzzuschlag	10:29	10:36	2:05 po noči	5:25	5:55 zjutraj
Gradec	12:28 po noči	1— popol.	6— zjutraj	9:20 zvečer	10:50 dopol.
Maribor	1:49	2:27	8:20	11:30 po noči	2:32 popol.
Pragarsko	2:16	—	9—	12:10	3:35
Celje	3:15	3:53	10:30 dopol.	1:45	6— zvečer
Laški Trg	—	4:09	10:46	2:04	6:23
Zidani Most	3:51 zjutraj	4:44	11:40	2:45	7:11
Litija	—	5:29	12:33	3:43	8:32
Ljubljana	5:12	5:14 zvečer	1:29 popol.	5:40 zjutraj	10:20
Postojna	6:30	7:55	3:37	7:50	1:58 po noči
Št. Peter	6:52	8:19	4:08	8:22	2:48
Divča	7:19	8:53	4:46	9:02	3:59
Nabrežina	8:16	9:39	5:54	10:14 dopol.	5:40 zjutraj
Trst	Prihod	8:42	10:05 po noči	6:30 zvečer	6:30

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	Odhod	8:30 zvečer	7— zjutraj	10— dopol.	6:30 zvečer
Nabrežina	9:19	7:32	10:51	7:17	8:44
Divča	10:03 po noči	8:27	11:56	8:31	11:05 po noči
Št. Peter	10:33	9:03	12:56 popol.	9:25	12:34
Postojna	10:51	9:24 dopol.	1:21	9:51	1:16
Ljubljana	12:07	10:52	3:07	12:20 po noči	5— zjutraj
Litija	—	11:31	3:57	1:15	6:17
Zidani Most	1:24	12:40 popol.	4:59	2:22	7:50
Laški trg	—	1:03	5:22	2:47	8:25
Celje	1:59	1:20	5:42 zvečer	3:08	8:54 dopol.
Pragarsko	3:02	—	7:13	5— zjutraj	11:15
Maribor	3:29	2:44	7:58	5:55	12:30 popol.
Gradec	4:55 zjutraj	4:15	10:25 po noči	8:20	4:35
Mürzzuschlag	6:54	6:33 zvečer	1:47	11:47 dopol.	9:35 zv. Prih.
Dunaj	Prihod	10— dopol.	9:40	6— zjutraj	4— popol.

Poziv delavcem v Ljubljani!

Delavci! Prijatelji! Ponavljajmo so se bili sklicali zbori in razposlali več vabil, pa se je le malokdo udeležil zborovanj. Še celo oni, ki so nekdanj možgani zastopali svoja načela, so izostali. Prisiljeni smo torej, kar se vsem delavcem naznanja, sklicati na nedeljo 1. avgusta 1886 v gostilno „pri Zvezdi“ (pri Ferlincl) ob 2. uri popoldne

IZREDNI OBČNI ZBOR.

Dolžnost vsacega delavca je, udeležiti se zborovanja. Namen temu zboru bo, da se bodo upisovali delavci za društvenike. Društvo je vsled pomanjkanja udov oslabele, ter zategadelj opozarjamo delavce, da pridejo k zboru, če nečejo biti krivi, da se je društvo zaradi pomanjkanja udov razpustilo ali nehalo.

(539)

Več sodrugov

„Delavskega izobraževalnega društva“.

RESTAVRACIJA ŠVICARIJA.

V nedeljo 25. julija

popoldne ob 5. uri

KONCERT

c. k. vojaške godbe pešpolka baron

Kuhn št. 17.

(510)

Ustopnina 20 kr. — Otroci prosti.

OGLAS.

1000 knjig „LIRA in CVETJE“,

zbirka vsakovrstnih pesni, je na prodaj, katere je ranjki Ivan Dolinar založil in na svetlo dal in katere, žali Bog, ni utegnil razprodati. Da se pa ranjcemu čast reši, ker tiskovina še ni plačana, priporoča to knjigo vsem č. rodoljubom soproga ranjcega Dolinarja in sicer za znižano ceno 40 kr. zvezek prost poštnine.

Spoštovanjem

Katarina vdova Dolinar,

Trst, Via Ferriera 323.

(473—10)

Proda se prostovoljno lep in dober

vinograd

z lepim novim poslopjem

v imenitni vinski okolici na Dolenjem Štajerskem. Na zahtevanje tudi posoda in letošnja tergatev. Cena z ugodnimi plačilnimi pogoji 4000 gld.

Več o tem se izve iz uljudnosti pri Franu Božiču v Litiji.

(528—2)

Hotel „Blejski grad“

ob Blejskem jezeru na Kranjskem, v jako mičnem kraju, z izvrstno restavracijo, ponuja rodbinam in posamičnim osobam zdravo in prijetno

(501—6)

letovišče.

Cene sob zmerne. Restavracija zadostuje vsem zahtevam. Jezerske kopeli 19° R., vožnja v dolini, lov postervij. Radi svoje lege, 100 metrov nad Blejskim jezerom, in solnčnatih potov jako ugodno

krajno zdravilišče.

Kaj več pove Alojzij Putschek, hôtelier na Bledu.

Hiša št. 7 na Starem trgu,

v dve nastropji, v dobrem stanju, z jednim poslopjem zadaj in vodnjakom, pripravna za gostilnico ali pa za kako drugo podjetje, **proda se iz proste roke.** — Kaj več pove lastnik ravno tam. (541—1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov luteranske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštšina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(83—22)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg

Gledališka stolba.

A. Krejči,

v Ljubljani,

Kongresni trg, na voglu gledališčne ulice, priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**

klobukov in kap;

prejema tudi

kežuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (199—19)

Umetne

(50—49)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanje in vse zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

J. ANDEL-a novoliznadeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, pršilke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege **ne ostane nobenega sledu.**

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pri črnem psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarju, trgovcu.

Zaloga na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (203—7)

Naznanilo in priporočilo.

Udano popisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti št. 6, nasproti gostilne „pri avstrijskemu cesarju“. — Priporočam se čast. naročnikom, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skrbel bom, vselej naglo in dobro postreči, kar mi je lahko mogoče vsled lepo in drobno urejene knjigoveznice, oskrbljene z najboljšimi in najnovejšimi stroji za izdelovanje raznovrstnega dela. Priporočam se čast. predstojnikom in knjižničarjem čitalnic in bralnih društev, članom „Matice Slovenske“ in družbe sv. Mohra za vezanje društvenih knjig. Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnike in župnije, kakor glavne knjige, zapisnike itd., ter se priporočam za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in brze postrežbe. Vnanjim naročnikom pripravljem sem pri večjih pošiljavah povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. naročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovolijo po dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bom pripravljen vsako najmanjše delo prevzeti in točno izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem

FRANJO DEŽMAN,

knjigovez.

(327—10)

Nizozemsko-ameriško parniško društvo.

Koncesijonirano od c. kr. avstrijske vlade.

DIREKTNÁ vožnja vsak teden s poštanim parnikom I. razreda.

ROTTERDAM-NEW-YORK

Odhod v soboto. **Najhitrejša vožnja.** Najnižje cene. **Izvrstna hrana.**

I., II. in III. razred z vso potrebno opremo na ladji.

Kaj več o prevažanju osob in blaga pove **ravnateljstvo v Rotterdamu** in **nizozemsko-ameriško parniško društvo, 9, Kolowratring na Dunaji.** (716—26)

Dr. FRAN ZUPANC

preselil se je

v Šelenburgove ulice št. 3,

I. nadstr., na levo, v Koslerjevi hiši.

Ordinira vsak dan:

(504—4)

dopoludne od 9. do 10. ure,
popoludne od 2. do 3. ure.

Karlovska kislá voda

1580 do 1782

Pavlinski studenec.

Po izreku gospoda sanitetnega svetnika Kocha v Berlinu, kateri je iznašel kolerine bacile, je kot varovalno sredstvo proti epidemijam boleznim priporočati

čisto alkalična natronova kislá voda,

ki se mora neprestano rabiti kot

pitna voda.

Jedina čisto alkalična natronova voda na Hrvatskem je

Karlovska kislá voda.

Glavna zaloga za Kranjsko in Koroško pri

Petru Lassniku,

(486—3)

Gledališke ulice št. 1, v Ljubljani.

BUDIMSKA

Rákóczy

GRENČICA.

Priporoča se kot izvrstno čistilo vedno prijetnega upliva in ne neprijetnega ukusa.

Dobiva se po vseh specerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v skoraj vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Poljedelski stroji

najznamenitejših tvrdk po tovarniški ceni in sicer:

geple in ročne mlatilnice, žitne čistilnice, slamoreznice, robkalnice za koruzo, rezilnice za repo in sekljalnice, vse v najrazličnejši velikosti in moči, nadalje **sesalnice,** potem za jesenski čas **vinske in sadne stiskalnice, grozdne tlačilnice i. t. d. i. t. d.**

Ekonomom, ki ne morejo takoj plačati teh koristnih in potrebnih strojev ter priprav, dovoljuje se pri kupovanju daljši plačilni obrok. (493—2)

Sivalni stroji v največji izbiri, kakor si le misliti moremo, proti ognju varne **blagajnice,** katerih ni moč ulomiti, vsake velikosti po čudo nizkih cenah.

FRAN DETTER

v Ljubljani, Stari trg št. 1, nasproti železnega mostu.

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“ mleko za pomlajenje las

OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleko podobna tekočina, katera ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlajuje, t. j. polagoma in sicer najdalje v štirinajstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajnicah in nobenega sledu barve se ne zapazi, ker

„PURITAS“

ne barva, ampak pomlajuje.

R a b a

je najbolj priprosta na svetu. Ulje se mleka na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje dobili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dni, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbučnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gld. (pri razpošiljanji 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštenu povzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

Zaloga v Ljubljani pri **Ed. Mahr-u,** parfumerji.

V Celoveci prodaja: P. Birnbach, lekar „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pr. pošti“; v Mariboru W. König, lekar. (221—22)

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.

Znano reelno delo.

Nizke cene.

ADOLF EBERL,

izdelovalec (274-26)

oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA. Marijin trg, tik frančiškanskega mostu. LJUBLJANA.

Samo kemično čiste
**oljnate barve,
lake
in firneže.**

Prodaja
na drobno in debelo.

Najnižje cene.

Stenografi

za slovenske in nemške razprave v prihodnjem de-
želnem zboru kranjskem se vsprejmo z dobrimi po-
goji. — Za to oglašiti se je pri tajništvu deželnega
odborna do konca avgusta 1886. (520-3)

Zimsko grašico,

jako cenjeno prvo pomladansko krmo,
priporoča (517-2)
PETER LASSNIK v Ljubljani.

Žagar,

pošten in trezen, zanesljiv in priden delavec, z dobrimi
spričali, vsprejme se s prav dobrimi pogoji takoj v službo
na „Trpinčevi žagi“ na Fužinah
pod Ljubljano. (538-1)

Tvarina za desinficiranje,

uradno kot najboljša priznana,
dobi se
v moji trgovini s specerijskim in materialnim blagom.

Na deželo pošilja se proti povzetju.

M. TURK,
Mestni trg št. 20.
(526-5)

Poljedeljski stroji,

sesalke, cevi, oprave parnih kotlov, gu-
maste uklade (Gummipackungen), vitli,
prodajajo se jako po ceni in carine prosto
zaradi preselitve. — Na blagovoljno zahtevanje naznanijo se cene.

SCHNABL & Co., Trst, Via Carintia 19,
tehniški bureau, zaloga strojev in cevij. (530-2)

Zahvala in priporočilo.

Podpisani posestnik že nad 70 let v Celovci obstoječega
„HOTELA SANDWIRTH“

zahvaljuje se udano mnogobrojnimi častitim gostom za dosedanja blagovoljni
obisk in od mnogih strani skazano zaupanje; hkratu prosi se za daljni
obisk p. n. potujoče občinstvo s Kranjskega, za kar se bo prizadeval ča-
stitim obiskovalcem postreči najboljše in najsolidnejše s sobami, jedili
in piščinami. Poletne mesece je odprt poleg hotela jeden najlepši in
največji vrtov mesta z velikim salonom, kjer se pri vsakem vre-
menu častitim obiskovalcem v vsakem oziru pazno in cenó postreže.

Zlasti pa opozarja podpisani na dobro preskrbljeno zalogo naj-
boljših, pristnih in nepokvarjenih piščin, avstrijskih, tirolskih
in silnerskih vin, najfinjšega Reinighauser-jevega piva. Gorka
in mrzla jedila ob vsakem dnevnem času.

■ Lastni omnibus je pri prihodu vsakega vlaka na razpolaganje. ■
Z velespoštovanjem

G. Simon,
posestnik „hotela Sandwirth“ v Celovci.
(455-3)

Prodaja vina.

Kod podpisatog lastništva leže preko 1000 Hectolitara svetla,
jaka i dobra vina vlastitog priroda na prodaju, i to:

od godine 1885. od 9 for. do 11 for. po vedro (56 Litara),	
„ „ 1875. po 16 „ „ „ „ „ „	
„ „ 1879. „ 15 „ „ „ „ „ „	
„ „ 1865. „ 18 „ „ „ „ „ „	
„ „ 1868. „ 19 „ „ „ „ „ „	

od godine 1873. crveno vino (šiljer) po 13 for., od godine 1875. po
16 for po vedro (56 Litara),
stavljeno na željezničku staciju u Poličane ili Bresce u Štajerskoj.

Na želju mogu se i probe poštom poslati.

Uprava Dobra Horvatska kod Klanjca,
pošta Pregrada u Hrvatskoj. (507-5)

LEOPOLD BLUMAUER,

jermenar in samoizdelovalec pravih angl. sedel,
v Ljubljani, Stari trg,

zahvaljuje se svojim častitim prejemnikom za doslej došla naročila in pripoča
istim, ki jezdijo: istim, ki se vozijo:

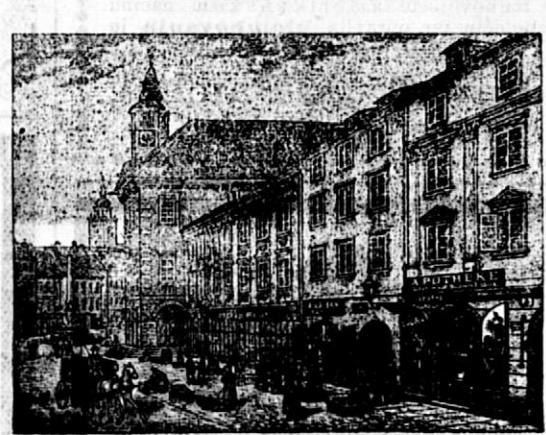
prava angleška sedla iz svinjskega
usnja za gospe in gospode, najfi-
neje in elegantno, kakor tudi bolj
prosto izdelana; sedlarske oprave
iz pristnega angleškega usnja; uzde
za jezdece ima na izbero, isto tako
biše za jezdece, stopice za jez-
dece (Steigbügel), ostroge itd. itd.

konjske oprave najelegantnejše iz-
delane za equipage, kakor tudi v
prosti izpeljavi, konjske oprave za
delovne vožnje (Streifgeschire), vse
razne potrebitine za konjske
hleve, velika zaloga vozniških uzd
itd. itd.

Vse v to stroko spadajoče stvari dobé se cenó, pošteno in
hitro v moji zalogi. (491-2)

Lekarna TRNKOCZY

poleg rotovža v Ljubljani,
hkratu
HOMEOPATIČNA LEKARNA.

Zaloga zdravilnih in kosme-
tičnih mil, parfunov in kos-
metičnih izdelkov.

Zaloga vseh doma-
čih in inozemskih
specijalit.

Za poletno sezono se posebno priporoča:

Malinčni sok, iz najsvežjih gorskih malin napravljen, zmešan s soda-
vodo ali nekaterimi kapljicami hallerijske kisline, daje
prijetno, hladno pijačo. 1/2 kg. 45 kr., 1 kg. 80 kr. s steklenico vred.

Mazilo za solnčne pege proti solničnim pegam, ogercem, mozu-
ljem, rudečici obraza itd. Kožo ohranjuje
vedno belo, gladko, čisto in nežno ter daje obrazu mladostno svežost. —
1 lonček 50 kr., glycerinsko milo zraven 12 kr., vkupe 62 kr.

Mazilo za kurja očesa. Najboljše in najgotovnejše sredstvo proti
kurjim očesom in utrjenju kože na nogah.
Treba je samo trpeti del namazati s čopičem in v kratkem mine vsaka bo-
lečina in vsakešno utrjenje kože. Steklenica z navodom, kako se rabi, in
čopičem 40 kr. O tej izvrstni tinkturi prišlo je mnogo pohval.

Dalmatinski merčesni prašek, najboljše in najgotovnejše sred-
stvo, da se popolnem uničijo
in odpravijo vsakovrstni merčesi, muhe itd. Po 20 kr. in 40 kr. Razpršilni
aparati 30 kr. (494-3)

Ti izdelki in vse druge nenavedene sloveče specijalitete raz-
pošiljajo se po nizkih cenah in sveže vsak dan po pošti.